KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 20.5.2020 r.
COM(2020) 528 final

Zalecenie

ZALECENIE RADY

w sprawie krajowego programu reform Zjednoczonego Królestwa na 2020 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Zjednoczone Królestwo programu konwergencji na 2020 r.

Zalecenie

ZALECENIE RADY

w sprawie krajowego programu reform Zjednoczonego Królestwa na 2020 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Zjednoczone Królestwo programu konwergencji na 2020 r.

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 121 ust. 2 i art. 148 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych[1], w szczególności jego art. 9 ust. 2,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania[2], w szczególności jego art. 6 ust. 1,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

uwzględniając rezolucje Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej,

uwzględniając opinię Komitetu ds. Zatrudnienia,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego,

uwzględniając opinię Komitetu Ochrony Socjalnej,

uwzględniając opinię Komitetu Polityki Gospodarczej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 17 grudnia 2019 r. Komisja przyjęła roczną strategię zrównoważonego wzrostu gospodarczego, rozpoczynając tym samym europejski semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej w 2020 r. Uwzględniła ona w należytym stopniu Europejski filar praw socjalnych proklamowany przez Parlament Europejski, Radę i Komisję w dniu 17 listopada 2017 r. W dniu 17 grudnia 2019 r. na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1176/2011 Komisja przyjęła również sprawozdanie przedkładane w ramach mechanizmu ostrzegania, w którym nie wskazała Zjednoczonego Królestwa jako jednego z państw członkowskich, w przypadku których przeprowadzona zostanie szczegółowa ocena sytuacji.

(2) Po wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z UE w dniu 31 stycznia 2020 r. i wejściu w życie umowy o wystąpieniu rozpoczął się dla tego państwa okres przejściowy, który potrwa do dnia 31 grudnia 2020 r. Okres ten może zostać przedłużony o rok lub dwa lata jedną decyzją podjętą przed dniem 1 lipca 2020 r. przez UE i Zjednoczone Królestwo we wspólnym komitecie przewidzianym w umowie o wystąpieniu. W tym

[1] Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1.
[2] Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 25.

okresie prawo Unii – w tym prawo związane z europejskim semestrem – nadal ma zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i na jego terytorium.

(3) Sprawozdanie krajowe na 2020 r. dotyczące Zjednoczonego Królestwa[3] zostało opublikowane w dniu 26 lutego 2020 r. Zawiera ono ocenę postępów Zjednoczonego Królestwa w realizacji zaleceń dla tego kraju, przyjętych przez Radę w dniu 9 lipca 2019 r.[4], działań następczych podjętych w związku z zaleceniami z poprzednich lat, a także postępów Zjednoczonego Królestwa w realizacji jego krajowych celów w ramach strategii „Europa 2020".

(4) W dniu 11 marca 2020 r. Światowa Organizacja Zdrowia oficjalnie uznała epidemię COVID-19 za globalną pandemię. Pandemia stanowi poważne zagrożenie w zakresie zdrowia publicznego dla obywateli, społeczeństw i gospodarek. Znacznie obciąża krajowe systemy ochrony zdrowia i wywołuje zakłócenia w globalnych łańcuchach dostaw, wahania na rynkach finansowych, wstrząsy popytu konsumpcyjnego oraz negatywne efekty w różnych sektorach. Stwarza zagrożenie dla zatrudnienia, dochodów obywateli oraz działalności przedsiębiorstw. Doprowadziła do silnego wstrząsu gospodarczego, który już teraz ma poważne konsekwencje dla Unii Europejskiej. W dniu 13 marca 2020 r. Komisja przyjęła komunikat[5] wzywający do skoordynowanej reakcji gospodarczej na kryzys, obejmującej wszystkie istotne podmioty na poziomie krajowym i unijnym.

(5) Kilka państw członkowskich ogłosiło stan nadzwyczajny lub wprowadziło środki nadzwyczajne. Wszelkie tego typu środki powinny być wprowadzane pod warunkiem, że są ściśle proporcjonalne, konieczne, ograniczone w czasie i zgodne ze standardami europejskimi i międzynarodowymi. Powinny one podlegać nadzorowi demokratycznemu i niezależnej kontroli sądowej.

(6) W dniu 20 marca 2020 r. Komisja przyjęła komunikat w sprawie uruchomienia ogólnej klauzuli korekcyjnej w ramach paktu stabilności i wzrostu[6]. Klauzula, jak określono w art. 5 ust. 1, art. 6 ust. 3, art. 9 ust. 1 i art. 10 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1466/97 oraz w art. 3 ust. 5 i art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1467/97, ułatwia koordynację polityk budżetowych w czasie poważnego pogorszenia koniunktury gospodarczej. W swoim komunikacie Komisja przedstawiła Radzie opinię, że biorąc pod uwagę przewidywane poważne pogorszenie koniunktury gospodarczej w wyniku pandemii COVID-19, obecna sytuacja pozwala na uruchomienie klauzuli. W dniu 23 marca 2020 r. ministrowie finansów państw członkowskich zgodzili się z oceną Komisji. Uruchomienie ogólnej klauzuli korekcyjnej pozwala na czasowe odstępstwo od ścieżki dostosowania prowadzącej do osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego, pod warunkiem, że nie zagraża to stabilności finansów publicznych w średnim okresie. W przypadku części naprawczej Rada może również zdecydować, na podstawie zalecenia Komisji, o przyjęciu zmienionego kursu polityki budżetowej. Ogólna klauzula korekcyjna nie zawiesza procedur paktu stabilności i wzrostu. Pozwala ona państwom członkowskim na odstąpienie od wymogów budżetowych, które miałyby zastosowanie w normalnych warunkach, a jednocześnie umożliwia Komisji i Radzie wprowadzenie niezbędnych środków koordynacji polityki w ramach paktu.

---

3 SWD(2020) 527 final.
4 Dz.U. C 301 z 5.9.2019, s. 117.
5 COM(2020) 112 final.
6 COM(2020) 123 final.

(7) Potrzebne są stałe działania, aby ograniczać i kontrolować rozprzestrzenianie się pandemii, wzmocnić odporność krajowych systemów ochrony zdrowia, złagodzić skutki społeczno-ekonomiczne za pomocą środków wspierających przedsiębiorstwa i gospodarstwa domowe oraz aby zapewnić odpowiednie warunki bezpieczeństwa i higieny w miejscu pracy w celu wznowienia aktywności gospodarczej. Unia powinna w pełni wykorzystywać dostępne jej narzędzia, aby wspierać wysiłki państw członkowskich w tym zakresie. Jednocześnie państwa członkowskie i Unia powinny wspólnie przygotowywać środki konieczne do przywrócenia normalnego funkcjonowania naszych społeczeństw i gospodarek oraz zrównoważonego wzrostu gospodarczego, uwzględniając między innymi transformację ekologiczną i cyfrową oraz wyciągając wnioski z kryzysu.

(8) Kryzys związany z COVID-19 unaocznił elastyczność, jaką zapewnia jednolity rynek, umożliwiając dostosowanie się do nadzwyczajnych sytuacji. Aby jednak zapewnić szybkie i sprawne przejście do etapu odbudowy gospodarki oraz przywrócenia swobodnego przepływu towarów, usług i pracowników, należy znieść nadzwyczajne środki utrudniające normalne funkcjonowanie jednolitego rynku, gdy tylko przestaną one być konieczne. Obecny kryzys pokazał, że sektor ochrony zdrowia musi dysponować planami gotowości na wypadek sytuacji kryzysowej, które powinny w szczególności obejmować ulepszone strategie zakupów, zdywersyfikowane łańcuchy dostaw oraz rezerwy strategiczne podstawowych produktów i materiałów. Są to kluczowe elementy konieczne do opracowania szerzej zakrojonych planów gotowości na wypadek sytuacji kryzysowej.

(9) Społeczno-ekonomiczne skutki pandemii najprawdopodobniej będą rozkładać się nierównomiernie w poszczególnych regionach Zjednoczonego Królestwa ze względu na różne modele specjalizacji. Stwarza to znaczne ryzyko dalszego pogłębienia się różnic regionalnych w Zjednoczonym Królestwie. Obecna sytuacja wymaga ukierunkowanych działań politycznych.

(10) W dniu 30 kwietnia 2020 r. Zjednoczone Królestwo przedłożyło krajowy program reform na 2020 r., a w dniu 7 maja 2020 r. – program konwergencji na 2020 r. W celu uwzględnienia powiązań między tymi dwoma programami poddano je jednoczesnej ocenie.

(11) Zjednoczone Królestwo jest obecnie objęte funkcją zapobiegawczą paktu stabilności i wzrostu i podlega regule dotyczącej zadłużenia. W dniu 13 lipca 2018 r. Rada zaleciła Zjednoczonemu Królestwu zapewnienie, by nominalna stopa wzrostu publicznych wydatków pierwotnych netto[7] nie przekroczyła 1,6 % w roku 2019–2020, co odpowiadałoby rocznej korekcie strukturalnej wynoszącej 0,6 % PKB. Ocena ogólna Komisji potwierdza ryzyko znacznego odchylenia od zalecanej ścieżki dostosowania prowadzącej do osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego w roku 2019–2020 oraz w latach 2018–2019 i 2019–2020 w ujęciu łącznym. Dane dotyczące wyniku budżetu za rok 2019–2020 będą dostępne jesienią 2020 r.

(12) W programie konwergencji na rok 2019–2020 rząd planuje pogorszenie salda nominalnego z deficytu na poziomie 2,2 % PKB w roku 2019–2020 do deficytu

[7] Publiczne wydatki pierwotne netto to wydatki publiczne ogółem z wyłączeniem wydatków z tytułu odsetek, wydatków na programy unijne w pełni równoważonych dochodami z funduszy unijnych oraz niedyskrecjonalnych zmian w wydatkach na zasiłki dla bezrobotnych. Nakłady brutto na środki trwałe finansowane z zasobów krajowych rozkłada się na okres czterech lat. Uwzględnia się działania dyskrecjonalne po stronie dochodów lub prawnie przewidziany wzrost dochodów. Działania jednorazowe, zarówno po stronie dochodów, jak i wydatków, są saldowane.

w wysokości 2,5 % PKB w roku 2020–2021. Przewiduje się wzrost deficytu do 3,1 % PKB w roku 2021–2022, a następnie jego spadek do poziomu 2,4 % PKB w okresie do lat 2024–2025. W programie konwergencji na rok 2019–2020 przyjmuje się, że relacja długu sektora instytucji rządowych i samorządowych do PKB, po szacowanym spadku w roku 2019–2020 do 83,2 % PKB, obniży się w roku 2020–2021 do 82,9 %. Scenariusz makroekonomiczny stanowiący podstawę tych prognoz budżetowych już nie wydaje się jednak realistyczny, ponieważ nie uwzględnia się w nim skutków gospodarczych pandemii COVID-19. W prognozach zawartych w programie nie uwzględniono też środków zapowiedzianych przez Zjednoczone Królestwo w odpowiedzi na pandemię COVID-19. Na perspektywy makroekonomiczne i budżetowe wpływa duża niepewność spowodowana pandemią COVID-19.

(13) W odpowiedzi na pandemię COVID-19 Zjednoczone Królestwo wprowadziło środki budżetowe mające na celu zwiększenie możliwości systemu ochrony zdrowia, powstrzymanie pandemii oraz pomoc tym osobom i sektorom, które zostały szczególnie dotknięte jej skutkami. Środki te nie zostały uwzględnione w prognozach zawartych w programie, ale zostały wzięte pod uwagę w prognozie Komisji. Środki budżetowe mają wartość ok. 5,5 % PKB i obejmują wsparcie dla pracowników, osób samozatrudnionych oraz przedsiębiorstw, a także działania o charakterze socjalnym. Ponadto Zjednoczone Królestwo zapowiedziało środki, które wprawdzie nie będą miały bezpośredniego wpływu na budżet, ale przyczynią się do wsparcia płynności przedsiębiorstw. Środki te obejmują gwarancje kredytowe o wartości ok. 16 % PKB. Pełne wdrożenie tych środków, a następnie zmiana kierunku polityki budżetowej w sposób, który umożliwi osiągnięcie rozważnej średniookresowej sytuacji budżetowej, kiedy pozwolą na to warunki ekonomiczne, przyczyni się do zachowania stabilności finansów publicznych w perspektywie średnioterminowej.

(14) Według prognozy Komisji z wiosny 2020 r. przy założeniu niezmiennego kursu polityki saldo sektora instytucji rządowych i samorządowych Zjednoczonego Królestwa w roku 2020–2021 wyniesie -10,7 % PKB, a w roku 2021–2022 osiągnie -6,2 % PKB. Prognozuje się, że wskaźnik zadłużenia sektora instytucji rządowych i samorządowych osiągnie poziom 102,5 % PKB w roku 2020–2021 i 100,2 % w 2022 r. W scenariuszu makroekonomicznym stanowiącym podstawę programu konwergencji nie uwzględniono wpływu pandemii COVID-19, w związku z czym zawarte w nim prognozy dotyczące długu i deficytu różnią się znacząco od prognoz Komisji.

(15) W dniu 20 maja 2020 r. Komisja opublikowała sprawozdanie sporządzone zgodnie z art. 126 ust. 3 Traktatu w związku z prognozowanym przekroczeniem przez Zjednoczone Królestwo w roku 2020–21 progu deficytu wynoszącego 3 % PKB. Ogólnie rzecz biorąc, analiza wskazuje, że kryterium deficytu określone w Traktacie i rozporządzeniu (WE) nr 1467/1997 nie jest spełnione.

(16) Trwający kryzys związany z COVID-19 stworzył wyzwania w zakresie polityki gospodarczej i społecznej na skalę niespotykaną w ostatnich dziesięcioleciach. Przewiduje się, że stopa bezrobocia wzrośnie o prawie 3 punkty procentowe z poziomu 3,8 % w 2019 r. do 6,7 % w 2020 r., po czym w 2021 r. nastąpi nieznaczna poprawa do 6 %. Aby złagodzić negatywne skutki wstrząsu, rząd Zjednoczonego Królestwa wprowadził środki nadzwyczajne. Koszt bezpośredniego wsparcia budżetowego będzie zależał od popytu, ale może wynieść ok. 110 mld GBP (5,5 % PKB); wsparcie to będzie uzupełnione gwarancjami kredytowymi o wartości 330 mld GBP (16 % PKB), jakie mają zostać udzielone na kredyty bankowe. Wprowadzono mechanizmy zmniejszonego wymiaru czasu pracy w celu ochrony zatrudnienia,

a także środki mające zapewnić wsparcie osobom samozatrudnionym. Tymczasowo zmodyfikowano zakres i zasady kwalifikowalności, aby ułatwić dostęp do zaliczek w ramach programu Universal Credit, a okres podstawowego uprawnienia do świadczeń w ramach tego programu wydłużono tymczasowo do dwunastu miesięcy. Władze lokalne otrzymują również dodatkowe jednorazowe środki na wsparcie osób i gospodarstw domowych znajdujących się w trudnej sytuacji ekonomicznej. Rząd ogłosił również trzymiesięczne moratorium na spłatę kredytów hipotecznych dla właścicieli domów i mieszkań, którzy z powodu koronawirusa znaleźli się w trudnej sytuacji.

(17) W celu wsparcia przedsiębiorstw w obecnej sytuacji finansowej, Bank Anglii dwukrotnie obniżył stopę dyskontową, zmniejszając ją łącznie z 0,75 % do 0,1 %, obniżył do 0 % wskaźnik bufora antycyklicznego w Zjednoczonym Królestwie, który według wcześniejszych założeń miał do grudnia 2020 r. zmierzać w kierunku 2 %, zwiększył skalę programu skupu obligacji do 645 mld GBP oraz, w uzupełnieniu rządowych gwarancji kredytowych, zwiększył wsparcie na kredytowanie gospodarki przez banki komercyjne. Rząd zaoferował przedsiębiorstwom w niektórych sektorach roczne zawieszenie płatności podatku od nieruchomości, odroczenie płatności podatku VAT oraz dotacje gotówkowe dla mniejszych przedsiębiorstw. Pomoc na utrzymanie płynności finansowej udostępniono również w formie gwarancji i dotacji w ramach programu Coronavirus Business Interruption Loan dla małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) poniżej określonego progu obrotów, korzystając przy tym z różnorodnych produktów z zakresu finansowania przedsiębiorstw, takich jak odnawialne instrumenty kredytowe i inne produkty, w tym pożyczki terminowe. Ponadto wprowadzono ogólny system w celu zapewnienia płynności MŚP, a także większych przedsiębiorstw, który mógłby również obejmować wsparcie inwestycji – system ten jest dostępny we wszystkich sektorach działalności. Przy opracowywaniu i wdrażaniu tych środków należy wziąć pod uwagę odporność sektora bankowego.

(18) Pandemia COVID-19 ukazała słabości w przygotowaniu oraz zdolnościach reagowania systemu ochrony zdrowia w Zjednoczonym Królestwie na wystąpienie takiego rodzaju epidemii, zwłaszcza jeżeli chodzi o obiekty, personel i zaopatrzenie. To sprawiło, że w całym Zjednoczonym Królestwie rozmieszczono awaryjnie tymczasowe szpitale polowe dla pacjentów z COVID-19. Przemysł wytwórczy kraju wezwano do modyfikacji linii produkcyjnych i pilnego przestawienia się na produkcję dodatkowego sprzętu medycznego, takiego jak respiratory, aby zaspokoić oczekiwane zapotrzebowanie. Kryzys związany z COVID-19 jeszcze bardziej unaocznił istniejące niedobory personelu służby zdrowia. Zarządzanie podobnymi kryzysami w przyszłości wymaga inwestycji w system ochrony zdrowia w Zjednoczonym Królestwie, w tym skutecznych i odpowiednio finansowanych środków w zakresie zdrowia publicznego. Inwestycje te powinny służyć zapewnieniu niezbędnego sprzętu oraz niezbędnych obiektów i pracowników z odpowiednimi umiejętnościami, a także ogólnej zdolności świadczenia wszystkich spodziewanych regularnych usług opieki zdrowotnej oprócz zapewnienia opieki nad pacjentami z COVID-19 lub podobnymi chorobami zakaźnymi.

(19) Obecny kryzys prawdopodobnie będzie miał większy wpływ na osoby znajdujące się w najtrudniejszej sytuacji i doprowadzi do pogłębienia ubóstwa. Pomimo rekordowo niskiej stopy bezrobocia zagrożenie ubóstwem lub wykluczeniem społecznym wzrastało jeszcze przed kryzysem. Wskaźniki ubóstwa pracujących i ubóstwa dzieci są również na wysokim poziomie. Cięcia i reformy systemu socjalnego mogą osłabić silny efekt ograniczania ubóstwa, jaki ma system podatków i świadczeń

Zjednoczonego Królestwa. Istnieją możliwości zwiększenia wsparcia dla osób znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji, w tym dzieci żyjących w ubóstwie, zwłaszcza biorąc pod uwagę, że kryzys prawdopodobnie jeszcze bardziej zwiększy nierówności dochodowe.

(20) Istotnym wyzwaniem dla Zjednoczonego Królestwa pozostaje poprawa wydajności pracy. Wydajność na godzinę w Zjednoczonym Królestwie jest znacznie niższa niż w większości innych rozwiniętych gospodarek i jest zaledwie nieco wyższa niż przed kryzysem finansowym. Wzrost PKB wynikał głównie ze wzrostu zatrudnienia, a w ostatnich latach praktycznie nie odnotowano wzrostu wydajności. Pomimo kurczących się zasobów pracy wydajność pracy w Zjednoczonym Królestwie od początku 2018 r. zasadniczo utrzymuje się na stałym poziomie. Tempo wzrostu płac realnych również pozostało niskie. Wiele części Zjednoczonego Królestwa jest stosunkowo ubogich, a poziom inwestycji w umiejętności i infrastrukturę jest stosunkowo niski. Ograniczone możliwości rozwoju zawodowego w przypadku osób wykonujących nisko płatną pracę mają negatywny wpływ zarówno na wydajność, jak i na ubóstwo. Sytuacja ta ma się utrzymać, a z powodu kryzysu związanego z COVID-19 może nawet ulec pogorszeniu. Obecna pandemia stwarza także znaczące wyzwania dla systemu kształcenia i szkolenia w Zjednoczonym Królestwie, zwłaszcza w związku z nauczaniem na odległość i zróżnicowanym dostępem do usystematyzowanego nauczania. Istnieją zatem możliwości zwiększenia wydajności poprzez rozwiązanie powszechnie występujących problemów, takich jak niski poziom inwestycji w sprzęt, infrastrukturę oraz badania naukowe i rozwój, a także niedobór kwalifikacji, zwłaszcza umiejętności podstawowych i technicznych. Zjednoczone Królestwo dąży do zwiększenia inwestycji w badania naukowe i innowacje oraz poprawę wykorzystania istniejących technologii w całej gospodarce.

(21) W celu sprzyjania odbudowie gospodarki ważne będzie przyspieszenie realizacji gotowych projektów w zakresie inwestycji publicznych i promowanie inwestycji prywatnych, w tym w drodze odpowiednich reform. Ponadto w Zjednoczonym Królestwie stale utrzymuje się niedobór nieruchomości mieszkaniowych. Pojawiają się ograniczenia mocy produkcyjnych, podczas gdy budownictwo mieszkaniowe pozostaje poniżej poziomu wymaganego do zaspokojenia szacowanego zapotrzebowania. Ilość i lokalizacja gruntów dostępnych na potrzeby nowych nieruchomości jest ograniczona ścisłymi regulacjami rynku gruntów, w szczególności wokół dużych miast. Sektor budownictwa pozostaje kluczowy dla zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych, a także dla osiągnięcia przyszłych celów w zakresie efektywności energetycznej i klimatu, chociaż ograniczenie ilości energii wykorzystywanej do ogrzewania lokali mieszkalnych jest utrudnione ze względu na wiek zasobów mieszkaniowych oraz ich powolne zastępowanie. Po dziesięcioleciach publicznego niedoinwestowania rząd zaczął zajmować się problemem infrastruktury. Odnotowano obiecujące postępy w zakresie inwestycji w odnawialne źródła energii, a w sektorze energetycznym znacznie ograniczono emisje. Jednak transformacja w kierunku neutralności klimatycznej nadal napotyka wyzwania w całej gospodarce. Wykorzystanie sieci drogowej, kolejowej i lotniczej w Zjednoczonym Królestwie zbliża się do granic przepustowości, co przyczynia się do zatorów komunikacyjnych i zanieczyszczenia powietrza. Zjednoczone Królestwo ma ambicję, by stać się liderem w dziedzinie pojazdów bezemisyjnych, ale większość sieci kolejowej nie jest jeszcze zelektryfikowana. Zasięg sieci w pełni światłowodowych w Zjednoczonym Królestwie jest wprawdzie nadal skromny, ale konkurencja między sieciami na tym rynku jest coraz silniejsza, ponieważ rząd znacznie zwiększa wsparcie publiczne na rozwój sieci światłowodowych. Takie inwestycje w infrastrukturę cyfrową muszą jednak iść

w parze z podnoszeniem umiejętności cyfrowych, ponieważ w Zjednoczonym Królestwie istnieje strukturalny deficyt specjalistycznych umiejętności informatycznych.

(22) Jakkolwiek obecne zalecenia koncentrują się na łagodzeniu społeczno-gospodarczych skutków pandemii i na sprzyjaniu ożywieniu gospodarczemu, to wydane w 2019 r. zalecenia dla tego kraju, przyjęte przez Radę w dniu 9 lipca 2019 r., obejmowały również reformy, które są niezbędne do sprostania średnio- i długoterminowym wyzwaniom strukturalnym. Zalecenia te pozostają aktualne i będą nadal monitorowane w ramach europejskiego semestru do końca okresu przejściowego.

(23) Europejski semestr zapewnia ramy stałej koordynacji polityki gospodarczej i polityki zatrudnienia w Unii, która może przyczynić się do osiągnięcia gospodarki zrównoważonej. W swoich krajowych programach reform na 2020 r. państwa członkowskie podsumowały postępy w realizacji określonych przez Organizację Narodów Zjednoczonych celów zrównoważonego rozwoju. Poprzez pełną realizację poniższych zaleceń Zjednoczone Królestwo przyczyni się do postępów w realizacji celów zrównoważonego rozwoju oraz do wspólnych wysiłków na rzecz zapewnienia konkurencyjnej zrównoważoności w Unii.

(24) W ramach europejskiego semestru w 2020 r. Komisja przeprowadziła wszechstronną analizę polityki gospodarczej Zjednoczonego Królestwa, którą opublikowała w sprawozdaniu krajowym na 2020 r.[8] Komisja oceniła również program konwergencji na 2020 r. i krajowy program reform na 2020 r., a także działania następcze podjęte w odpowiedzi na zalecenia skierowane do Zjednoczonego Królestwa w poprzednich latach. Wzięła pod uwagę nie tylko ich znaczenie dla stabilnej polityki budżetowej i społeczno-gospodarczej w Zjednoczonym Królestwie, ale także ich zgodność z unijnymi przepisami i wytycznymi, ze względu na konieczność wzmocnienia ogólnego zarządzania gospodarczego w Unii przez wnoszenie na szczeblu unijnym wkładu w przyszłe decyzje krajowe.

(25) W świetle tej oceny Rada przeanalizowała program konwergencji na 2020 r., a jej opinia[9] znajduje odzwierciedlenie w szczególności w zaleceniu 1 poniżej,

NINIEJSZYM ZALECA Zjednoczonemu Królestwu podjęcie w latach 2020 i 2021 działań mających na celu:

1. Zgodnie z ogólną klauzulą korekcyjną podjęcie wszelkich działań niezbędnych do skutecznego zwalczania pandemii, utrzymania gospodarki i w dalszej kolejności wsparcia ożywienia gospodarczego. Gdy pozwolą na to warunki gospodarcze – prowadzenie polityki budżetowej mającej na celu osiągnięcie rozważnej średniookresowej sytuacji budżetowej i zapewnienie zdolności obsługi zadłużenia, przy jednoczesnym zwiększeniu inwestycji. Wzmocnienie odporności systemu ochrony zdrowia.

2. Zapewnienie adekwatności i dostępności systemu zabezpieczenia społecznego w celu objęcia wsparciem wszystkich osób, w szczególności tych najbardziej dotkniętych przez kryzys.

3. Stymulowanie innowacji i wspieranie rozwoju kapitału ludzkiego. Przyspieszenie realizacji gotowych projektów w zakresie inwestycji publicznych i promowanie

[8] SWD(2020) 527 final.

[9] Na podstawie art. 9 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1466/97.

inwestycji prywatnych, aby wspierać odbudowę gospodarki. Ukierunkowanie inwestycji na transformację ekologiczną i cyfrową, w szczególności na budynki mieszkalne, czyste i wydajne wytwarzanie i wykorzystanie energii, infrastrukturę zrównoważonego transportu oraz szybkie sieci szerokopasmowe.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

W imieniu Rady
Przewodniczący